ఔట్ సోర్సింగ్

జొన్నలగడ్డ రామలక్ష్మి

ఆంధ్రప్రభ ఆదివారం అనుబంధం - ఎ.వి.కె.ఎఫ్. (అమెరికా) కలిసి నిర్వహించిన దీపావళి కథల పోటీలో రు. 5000/-ల నగదు బహుమతి పొందిన కథ

సంపన్నదేశాల్లో ఏ పనికైనా గంటకు కనీసం ఐదొందల రూపాయ లొస్తుంది. మన దేశంలో గంటకు ఇరవయ్యిచ్చినా మహద్భాగ్య మనుకునేవారు కోకొల్లలు. అందుకని సంపన్నదేశాలు తమ పని మన దేశంలో కంపెనీల కప్పగిస్తే అదే ఔట్ సోర్సింగ్. అందువల్ల విదేశీ కంపెనీలకు పని చౌక. మన కంపెనీలకు మంచి లాభాలు. మన పౌరుల నిరుద్యోగసమస్యకు చక్కని పరిష్కారం. ఐతే ఔట్ సోర్సింగ్ ఇంటి పనులకూ విస్తరిస్తుందని నేనూహించలేదు. అదెలా జరిగిందంటే...

మూడేళ్లుగా మా ఇంట్లో పని చేస్తున్న లక్ష్మికి పనంటే శ్రద్ధ లేదు, టైము పట్టింపు లేదు. రోజూ ఉదయం ఆరున్నర లోపులో వీధి గుమ్మం కడిగి ముగ్గు పెట్టాలంటే ఏ రోజూ ఎనిమిది దాటకుండా ఆ పని చేయదు. గిన్నెలకు విమ్మూ, బట్టలకు దుమ్మూ వదలవు. ప్రతి రోజూ దానితో నాకు ఏదో ఒక గొడవే. విసిగిపోయి ఒక రోజున, "ఈ నెలాఖరు కింక మూడు వారాలుంది. వచ్చే నెల నుంచి వేరే ఇల్లు చూసుకో" అని చెప్పేశాను. అది కాళ్లావేళ్లా పడినా నా మనసు కరగలేదు.

అప్పుడు మా వారు, "ఇక్కడ మనమిచ్చే నెల జీతం ఫారిన్లో ఓ గంట పనికే ఇస్తారు. గతి లేక చవగ్గా పని చేస్తున్న వీళ్ల పట్ల మనం ఎంతో కొంత అవగాహన చూపి అర్థస్తవ్వాలి. నువ్విప్పుడు లక్ష్మికి బదులు మరో దేవిని కుదుర్చుకున్నా పరిస్థితిలో మార్పుండదు. ఆలోచించుకో" అంటూ నన్ను మందలించారు.

సమాధానంగా, "సరే గురివిందగారూ! మీరు సత్యాన్ని మళ్లీ పిలవండి" అన్నాను మా వారికి నా విసురు అర్థమైంది.

మాకో కారుండి డ్రైవింగ్ స్కూల్లో చేరితే మా ఇద్దరికీ డ్రైవింగ్ లైసెన్సు లొచ్చాయి కానీ ఒక్కరికీ డ్రైవింగ్ మీద కాన్ఫిడెన్సు రాలేదు. అవసరానికి డ్రైవర్ని పిల్చుకునే వాళ్లం కానీ కావాల్సి నప్పుడల్లా డ్రైవర్ దొరికేవాడు కాదు. పర్మనెంటుగా పెట్టుకుందామంటే నెలకు కనీసం మూడు వేల ఐదొంద లివ్వాలి. మాకేమో నెలకు వారం రోజులు కూడా పనుండదు. అలాంటప్పుడు ఇంటర్ చదివిన సత్యం రెండు వేల జీతానికే ఒప్పుకుని, "డ్రైవింగే కాదు-కథలు ఫెయిర్ కాపీ చేస్తాను. బ్యాంకు, పోస్టాఫీసు, షాపింగు వగైరా పనులన్నీ చేస్తాను. అన్నింటోనూ నాకు ట్రెయినింగిచ్చి ఓ సర్టిఫికెట్టిస్తారనే ఆశతో మీ దగ్గర తక్కువ జీతానికి ఒప్పుకుంటున్నాను. నాకు డ్రైవరుగా స్థిరపడాలని లేదు సార్! మీ సర్టిఫికెట్తో నా చదువుకు తగ్గ ఉద్యోగం సంపా దించొచ్చుని నా ఆశ" అంటూ బ్రతిమాలాడు.

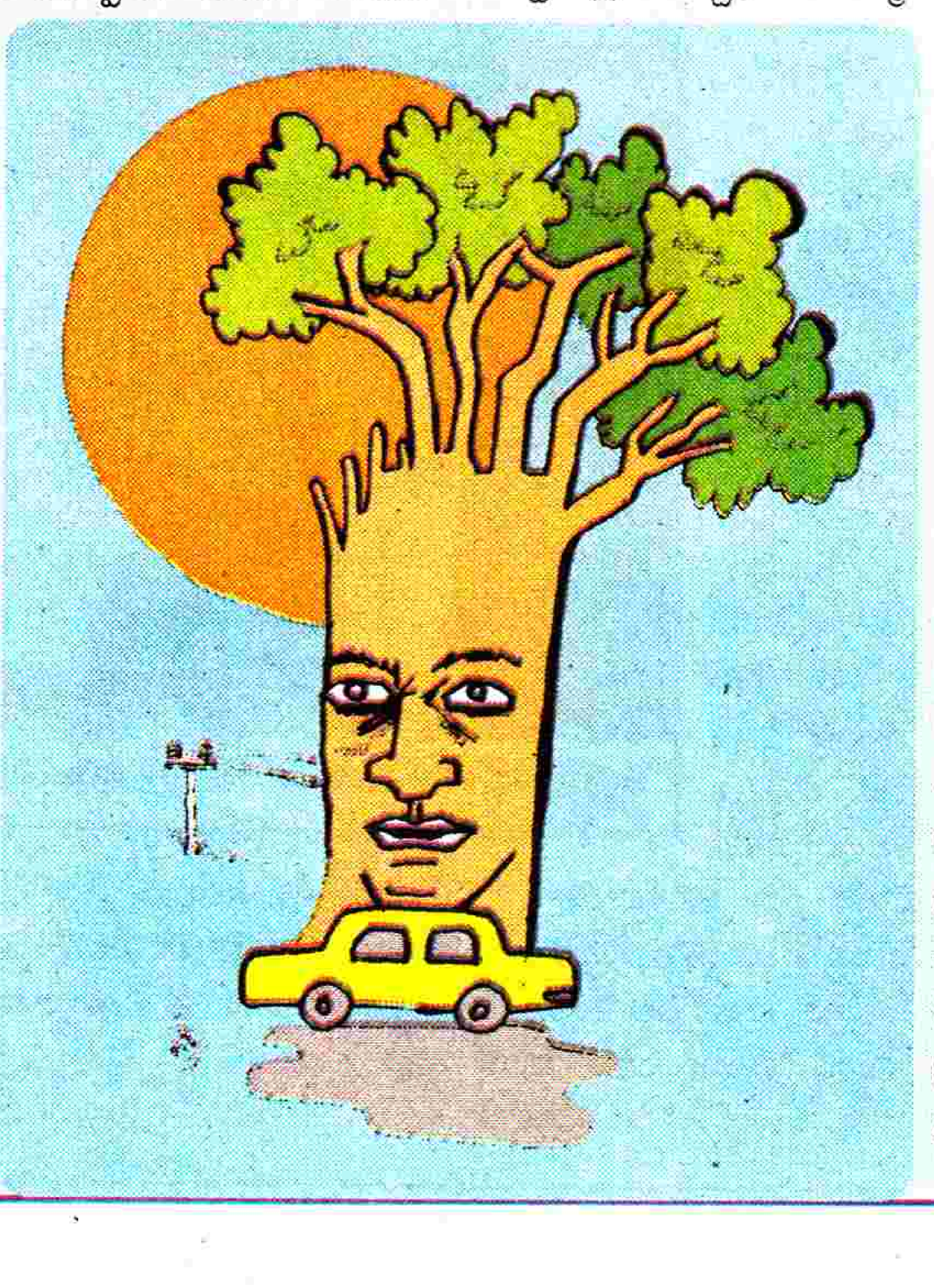

సరేనన్నారు శ్రీవారు. కానీ సత్యం డ్రైవింగుకి తప్ప మరి దేనికీ పనికిరాడని తెలుసుకునేందుకు వారం రోజులు కూడా పట్టలేదు. అతడి దస్తూరీ ముత్యాల కోవే కానీ, రాతలో పేజికి పది తప్పు లుంటాయి. కూరగాయలు తెస్తే సగం పుచ్చులు. కవర్ల మీద అడ్రసులు ఒకదాని కొకటి రాస్తాడు. స్టాంపులు తక్కువ అంటిస్తాడు. ఒక బ్యాంకు చెక్కు ఇంకో బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేస్తాడు. క్రమంగా ఇంప్రూవ్ అవుతాడని ఎదురు చూశారాయన. కానీ నానాటికీ తీసికట్టవుతూంటే విసిగిపోయి, "నువ్వు డ్రైవరుగా తప్ప పనికిరావు. మాకు పర్మనెంటు డ్రైవరక్కర్లేదు. కావాల్సొచ్చి నప్పుడు పిలుచుకుంటాంలే" అన్నారు.

సత్యం నొచ్చుకోలేదు. తనకు అన్ని పనులూ బాగా వచ్చినట్లు ఓ సర్టిఫికెట్ ఇమ్మని అడిగి తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు. అతణ్ని పనిలోంచి తీసేయడం న్యాయమేనని అప్పు డొప్పుకున్నాను, ముమ్ముందు నన్నాయన లక్ష్మి విషయంలో సమర్థించరని తెలియక! ఇప్పుడా తప్పు దిద్దుకున్నాను.

అడవిలోనైనా, ఊళ్లోనైనా, సాధువైనా, ప్రాణికి క్రూరమృగాల బాధ తప్పదు. ఎటొచ్చీ అడవిలో ఐతే క్రూరమృగాలు ఏ జాతివా జాతివి విడిగా వేటాడతాయి. ఊళ్లో అన్ని జాతుల క్రూర మృగాలూ సహజీవనం చేస్తాయి. అడవిలో ఇదీ క్రూరమృగమని గుర్తించడం బహుసులభం. ఊళ్లో ప్రతిమనిషీ తాను సాధువుననీ పక్కమనిషి క్రూరమృగమనీ అనుకుంటాడు. మా విషయంలో ఇది అక్షరాలా

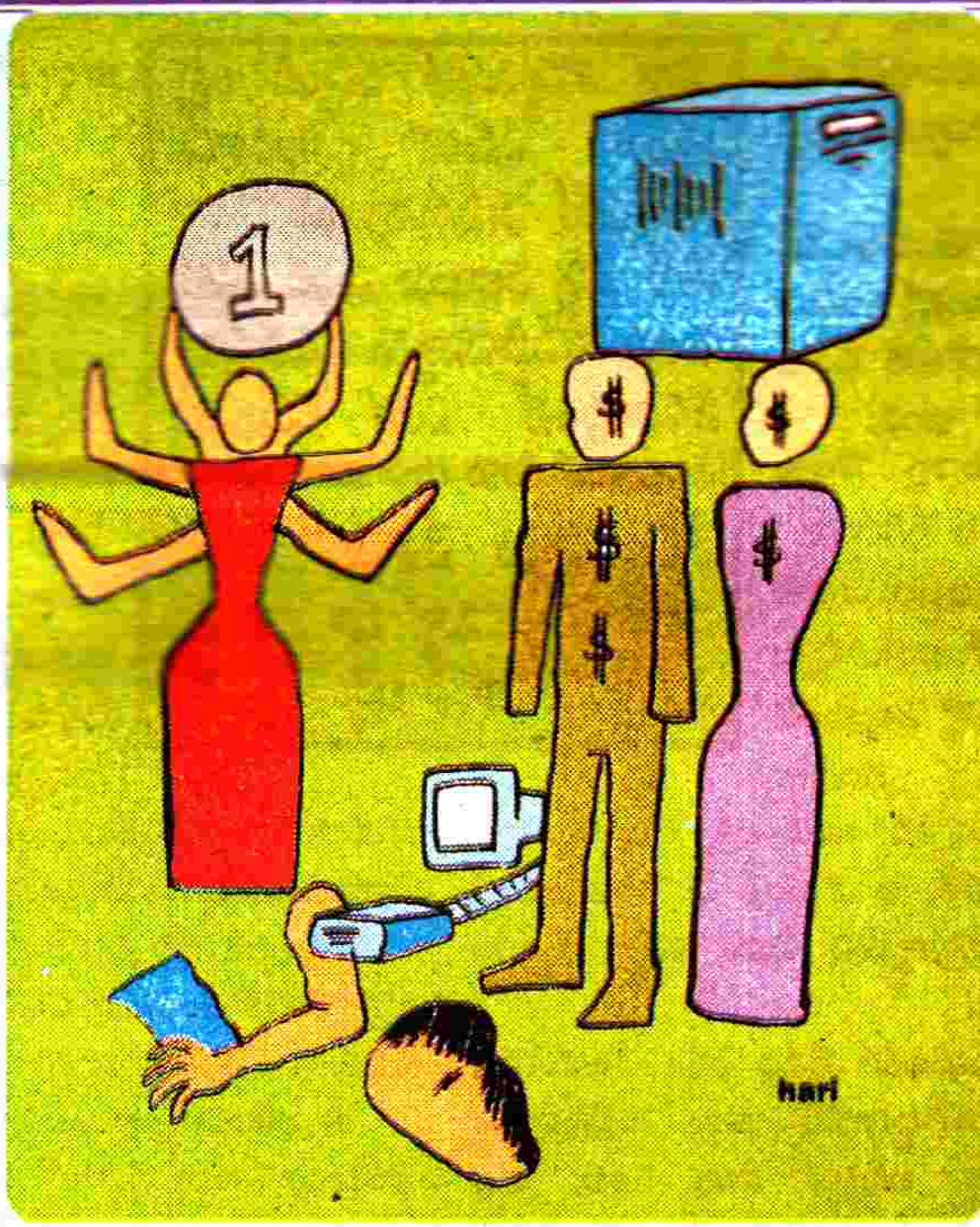

నిజం!

మా అమ్మాయి, అల్లుడు ఆస్ట్రేలియాలో ఉన్నారు. అబ్బాయి, కోడలు గల్ఫ్‌లో ఉన్నారు. అందరూ కాపిటలిస్టులకు ఊడిగం చేసి మస్తుగా డబ్బు సంపాదిస్తున్నారు. మేము, మా వారూ ఇండియాలో ఉండి కాపిటలిజాన్ని దుమ్మెత్తే రచనలు చేస్తూ నాలుగు చేతులా సంపాదిస్తున్నాం. కాపిటలిస్టులు-మా కథలతో బాక్సాఫీసు బద్దలు కొట్టే సినిమాలు తీస్తూ, మా టీవీ సీరియల్స్‌కి భారీగా అడ్వర్టైజ్‌మెంట్స్‌స్తున్నారు.

చూసేవారికి అన్యోన్యంగా అనిపిస్తాం. కలిసి కాపిటలిజాన్ని ద్వేషిస్తాం. కానీ మా ఇద్దరికీ-ఒకరికొకరు కాపిటలిస్టులుగా కనపడ్డం ఇబ్బందిగా ఉంది. దానికి పరిష్కారం తోచక-ఒకసారి ఇంటర్నెట్ టెలీ కాన్ఫరెన్స్‌లో నేను మా అబ్బాయినీ, వారు మా అమ్మాయినీ సలహాలడిగాం.

అబ్బాయి వెంటనే, "ఎదుటివాడు చేసే దోపిడిని గుర్తిస్తే రచయిత. తను చేసిన దోపిడిని గుర్తిస్తే సంఘసంస్కర్త. నా మాట విని-రచయితలే తప్ప సంఘసంస్కర్తలు కాని మీరు, డ్రైవింగు నేర్చుకుని మీ కారు డ్రైవ్ చేసుకోండి. ఇంట్లో అన్ని గాడ్జెట్సూ కొనుక్కుని మీ పనులు మీరే చేసుకోండి" అన్నాడు.

అమ్మాయి వెంటనే, "గాడ్జెట్సుంటే పనివా ళ్లక్కర్లేదనేది ఇంట పనుల్లో వేలెట్టని మగాళ్లు. ఇండియాలోలా చవగ్గా పనివాళ్లు దొరికితే-గాడ్జెట్సుకీ పనిమనుషు లుండాలంటా న్నేను" అంది.

అబ్బాయి సూచన మీద మేము వెంటనే ఇంటి పనులకు డిష్ వాషర్, వాక్యూం క్లీనర్, వాష్ మేషీన్ రాత పనికి కంప్యూటరూ కొన్నాం. పట్టుబట్టి నేర్చుకుంటే వారం రోజుల్లో డ్రైవింగూ వచ్చేసింది. అమ్మాయి సూచన మీద లక్ష్మినీ పనిమనిషిగా కొనసాగించాలనుకున్నాం. కానీ-లక్ష్మికి అనుమాన మొచ్చిన ట్లుంది, "సరేనమ్మా! ఇక నా దారి నేను చూసుకునే టైమొచ్చింది. చిన్న ఉపకారం చేయండమ్మా! నా పనులు చక్కగా చేస్తానని ఓ సర్టిఫికెట్టు ఇప్పించండి" అంది.

ఇస్తే నష్టమేమిటిలే అనుకుని వెంటనే-మా వారు సత్యం గురించి రాసినట్లే-నేనూ దాని గురించి చాలా గొప్పగా రాసి ఓ సర్టిఫికెట్టిచ్చి పంపాను.

ఆ తర్వాత నెలాఖరు కింకా నాలుగు రోజు లుండనగా-ఓ రోజు ఉదయం ఆరింటికల్లా కాలింగ్ బెల్ మోగింది. మెలకు వొచ్చింది కానీ మత్తింకా వదల్లేదు. ఐనా కూడా-కదిలితే చాలు, మెలకు వొచ్చిందనుకుంటానని బిగుసుకుపోయిన శ్రీవారిని పసికట్టి, అసంకల్పితప్రతీకారచర్యగా ఆయన వీపు తట్టి "పక్కింటాయన కాబోలు-వెళ్లి చూడండి" అన్నాను.

మా పక్కింటి రామచంద్ర కన్నడిగుడు. తెలుగు దేశంలో ఉన్నందున తెలుగువారితో కలిసిపోవాలన్న తాపత్రయంతో తెలుగు పేపరు తెప్పించి చదువుతాడు. అంతా అర్థం కాదు కదా -ఉదయం ఆరున్నరకల్లా ఆఫీసుకి బయల్దేరాల్సిన రామచంద్ర -ఆలోగా భాషాపరంగా తనకొచ్చిన డౌట్సుని కాగితం మీద రాసుకొచ్చి-మా వారినడిగి తీరినవాటికి టిక్కులెట్టుకుని వెడుతూంటాడు.

"ఆయనై ఉండదు. పనిమనిషేమో!" అన్నా రాయన, తప్పించు కునేందుకు.

"ఇంత వరకూ లక్ష్మి ఎప్పుడైనా ఆరింట కొచ్చిందా?" అది మత్తును జయించిన సంకల్పిత ప్రతీకారచర్య.

తనకూ పక్కింటాయనే అని రూఢి అయిందేమో, గొణుక్కుంటూ నే లేచి వెళ్లారు. వీధి తలుపు తీసిన చప్పుడూ, ఆ వెంటనే కెవ్వుమన్న ఆయన కేకా వినబడ్డాయి. ఏమైందోనని పరుగున వెడితే, అక్కడో మెరపు తీగ లాంటి పిల్ల. ఇంటి ముందు ముత్యాల ముగ్గు. నేనూ కెవ్వుమన్నాను. ఆ పిల్ల కిలాంటి కేకలు అలవాటేనేమో, ఏ మాత్రం చలించలేదు. "ముగ్గెట్టమని నన్ను లక్ష్మి పంపిందమ్మా! వస్తానూ!" అనేసి మేము తేరుకునేలోగా వెళ్లిపోయింది.

మా ఇద్దరికీ ఆశ్చర్యంగా అనిపించినా, క్రమంగా డెయిలీ రొటీన్లో పడ్డాం. సరిగ్గా ఏడింటికి ఇంకో మెరపు తీగ వచ్చింది. లక్ష్మి పంపిందంటూ డిష్ వాషర్లో అంటగిన్నెలు పడేసి ఆన్ చేసి వెళ్లింది. ఏడున్నర కింకో అమ్మాయొచ్చి వాక్యూమ్ క్లీనర్‌తో ఇల్లంతా పావు గంటలో శుభ్రంచేసి వెళ్లింది. ఎనిమిదింటికి మరో అమ్మాయొచ్చి వాష్ మెషీన్లో బట్టలు వేసి ఆన్ చేసి వెళ్లింది.

వాళ్లెవరో తెలియదు. పనులు నీటుగా చేశారు. తామెవరో చెప్పకుండా అన్నీ లక్ష్మి చెబుతుందని హడావుడిగా వెళ్లిపోయారు.

శ్రీవారు మురిసిపోయి, "లక్ష్మి మన కోసం మంచి ఏర్పాట్లు చేసింది. పనివాళ్లూ అదిరారు, వాళ్ల పనీ అదిరింది" అన్నారు.

"దానికి నెలకు ఐదొందలిస్తున్నాం. వీళ్లను చూపించి బిల్లు కూడా అదరగొడుతుందోమో తెలియదు" అన్నాను, అనుమానం గా, భయంగా, అసంతృప్తిగా.

సరిగ్గా తొమ్మిదింటికి వచ్చింది లక్ష్మి. ఇదంతా ఏమిటని నిలదీశాను.

"అన్నింటికీ మెషీన్లున్నాయని కదా మీరు నన్నీ నెలాఖరు నుండి పనిలో నుంచి తీసేస్తానన్నారు. మెషీన్లున్నా పనివాళ్లుంటే ఎంత సుఖంగా ఉంటుందో మీకు రుచి చూపించాలని నేనీ ఏర్పాటు చేశాను. ముందు నాకిది చెప్పండమ్మా! మా వాళ్ల పని ఎలాగుంది?' అంది లక్ష్మి.

"పని బాగానే ఉంది. కానీ బిల్లు పెంచితే నేనూరుకోను!" అన్నాను అమ్మాయి చెప్పిన సలహా గుర్తుంచుకుని.

"ఏ పనికైనా గంటకు ముప్పై రూపాయలే అయినప్పుడు-బిల్లెందుకు పెరుగుతుందమ్మా?" అందామె తాపీగా.

నాకు గుండె గుభేల్మంది. లక్ష్మి పని మా ఇంట్లో రోజుకి రెండు గంటలు. అంటే నెలకు అరవై గంటలు. దానికి ఐదొంద

సరిగ్గా తొమ్మిదింటికి వచ్చింది లక్ష్మి. ఇదంతా ఏమిటని నిలదీశాను. "అన్నింటికీ మెషీన్లున్నాయని కదా మీరు నన్నీ నెలాఖరు నుండి పనిలో నుంచి తీసేస్తానన్నారు. మెషీన్లున్నా పనివాళ్లుంటే ఎంత సుఖంగా ఉంటుందో మీకు రుచి చూపించాలని నేనీ ఏర్పాటు చేశాను. ముందు నాకిది చెప్పండమ్మా! మా వాళ్ల పని ఎలాగుంది?' అంది లక్ష్మి.

లిస్తున్నాను. ఇప్పుడీ కొత్త పనివాళ్లతో అదే పనికి రోజుకి అరవై చొప్పున నెలకి పద్దెనిమిదొందలు.

నా లెక్క విన్న లక్ష్మి నవ్వి. "ఈ రోజు మా వాళ్లు నలుగురూ కలిసి మీ ఇంట్లో గంటైనా పని చేసుండరు. మీరేమో రోజుకి రెండు గంటలని లెక్కేశారేంటమ్మా?" అంది.

"పోనీ-గంటే అనుకున్నా నెలకు తొమ్మిదొందలైంది కదా! అంత నేనివ్వను."

"భలేవారమ్మా! మెషీన్లో ఐతే బట్టలు వారాని కొకసారే కదా ఉతికేది! అలాగే అంటగిన్నెలు మూడు రోజుల కో సారి మెషీన్లో పెట్టుకుంటే సరిపోతుంది. నెల కెన్ని గంటలు తప్పిపోయ్యాయో మీరే లెక్కేసుకోండి" అంది లక్ష్మి ధీమాగా.

ఇది నేనెలోచించలేదు కానీ ఆ వెంటనే మరో అనుమాన మొచ్చి, "గంటల్లెక్కన డబ్బిస్తున్నామని మీరు పనికి గంటలు గంటలు నాన్చేస్తే?" అన్నాను.

"అలా జరక్కుండా అన్ని పనులకూ టైము ఫిక్సు చేశామమ్మా! వీధి గుమ్మం కడిగి ముగ్గెట్టడానికి ఆరు నిముషాలు. అంటగిన్నెలకో పావు గంట. బట్టలకో పావు గంట. ఇల్లు తుడవడానికి ఐదు, ఒత్తాలంటే ఇంకో పది నిముషాలు. అదనంగా పనుంటే ముందే టైము మాట్లాడుకుంటే- నాన్చా మన్న ఫిర్యాదుండదు."

అది చెబుతూంటే నేను నెలకెన్ని గంటలో లెక్కేస్తున్నాను. వీధిలో ముగ్గుకి మూడు. అంటగిన్నెలు రెండ్రోజుల కో సారి అనుకుంటే నెలకు ఏడున్నర. ఇల్లు రోజూ తుడిస్తే నెలకు రెండున్నర. వారానికి రెండ్రోజులు ఒత్తించుకుంటే నెలకు అదో గంటన్నర. అన్నీ కలిపి పద్నాలుగు గంటలు దాటిందంతే! గంటకు ముప్పై చొప్పున ఐదొందల లోపే ఔతుంది.

"ఆలోచించండమ్మా! వాడేది మీ మెషీన్లే కాబట్టి పనిలో వంకెట్టడానికి లేదు. గంట ల్లెక్క కాబట్టి నాగాలెడితే మాకే నష్టం. మిషనుందని కాక అవసరాన్ని బట్టే పని చేయించుకునే మీలాంటి వాళ్లకు డబ్బుకి డబ్బూ ఆదా ఔతుంది, సుఖానికి సుఖమూ ఉంటుంది" అంది లక్ష్మి.

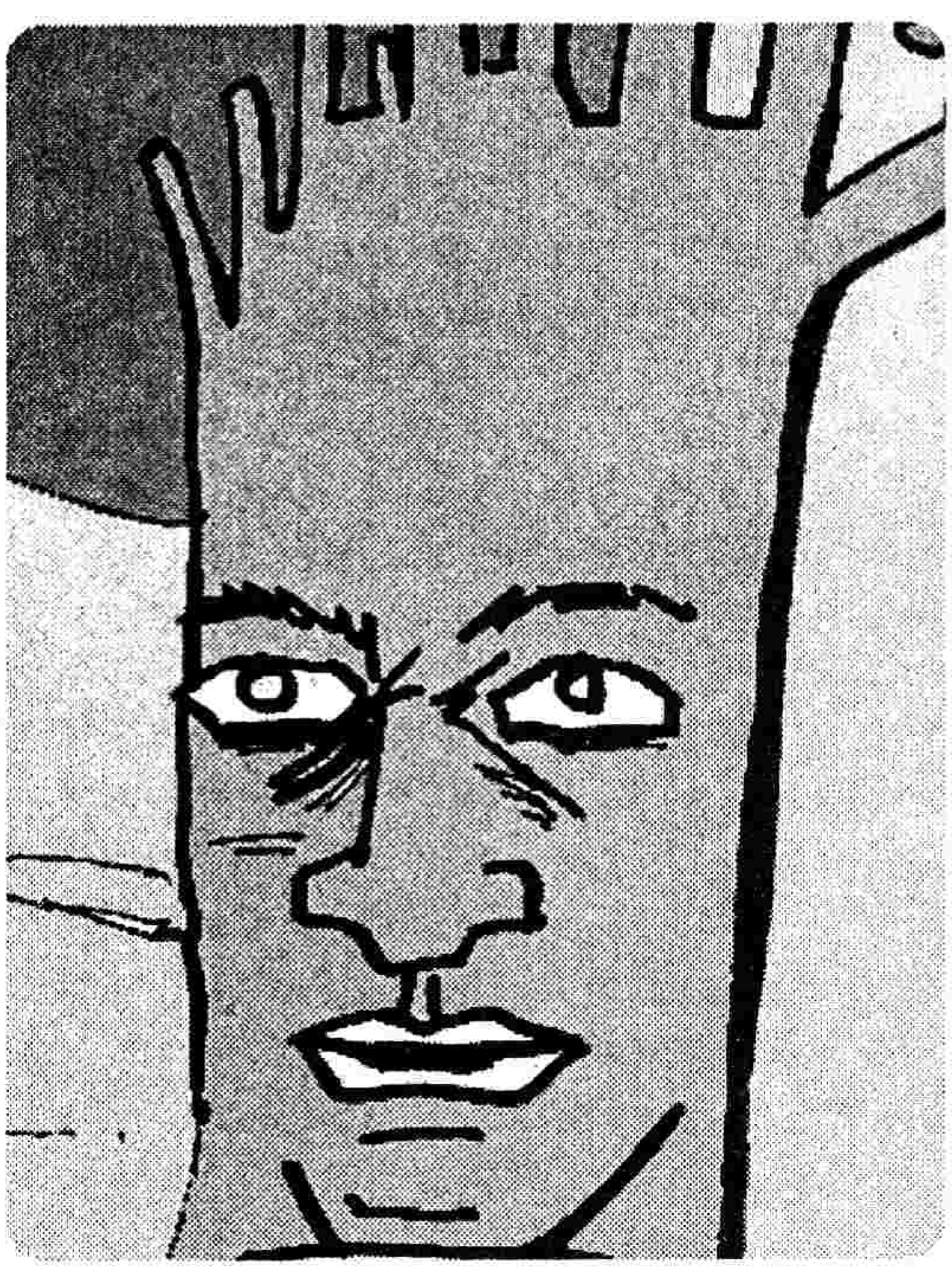

"ఔనూ, ఇంత కాలం మాకు నువ్వొకత్తేవే పని చేస్తున్నావు. ఇప్పుడేమో ఇంత మందీ కలిసి పని చేసినా అప్పటి కంటే తక్కు వౌతోంది. మరి మీకెలా కిడుతుంది?" అన్నాను కుతూహలంగా.

"ఏం చేస్తామమ్మా-శతకోటిదరిద్రాలకు అనంతకోటి ఉపాయా లు, మీలాంటి వాళ్లందరూ మెషీన్లు కొనేసుకుంటే, మాకు కూడెలా గొస్తుందని బెంగెట్టుకున్న సమయంలో-మొన్నే అమెరికా నుంచొచ్చిన మా చుట్టాలబ్బాయి ఓ ఔట్ సోర్సింగు కంపెనీ పెట్టమని సలహా ఇచ్చాడు. మీరిచ్చిన సర్టిఫికెట్ ధర్మమా అని నేను పెట్టే కంపెనీకి కూడా లోన్ కూడా దొరుకుందిట" అంది లక్ష్మి.

అది చెప్పిన వివరాలు విని ఆశ్చర్యపోయాను. ట్రయల్ బేసిస్ మీద లక్ష్మి ప్రస్తుతం ఓ ఔట్ సోర్సింగ్ కంపెనీ నడుపుతోంది. ఇప్పుడు లక్ష్మి ఇది వరకటిలా నాలుగిళ్లు కాదు, వందిళ్లలో పని కొప్పుకోగలదు. తమ సరకు అమ్ముడు పోవడం కోసం మెషీన్ల కంపెనీల వాళ్లిచ్చే ఫ్రీ ట్రెయినింగుకి వాళ్ల పేటలో చదువుకునే అమ్మాయిలందరూ వెడుతున్నారు. ఇప్పటికే అలాంటివాళ్లో పదిమంది-లక్ష్మి దగ్గర తమ పేర్లను రిజిస్టర్ చేసుకున్నారు. లక్ష్మి వాళ్లకు పని అలాట్ చేసి వాళ్లకొచ్చే దాంట్లో పావలా వాటా తీసుకుంటుంది. అంటే ఇప్పుడు లక్ష్మి ఏ పనీ చెయ్యకుండానే నెలకో ఐదు వేల దాకా సంపాదిస్తుంది.

పనిపిల్లలకి ఇది బాగుంది. వాళ్లిప్పుడు పనిమనుషులు కారు. లక్ష్మి కంపెనీలో ఎంప్లాయీస్. మేము కూడా వాళ్లని పనిమనుషు లనకుండా స్కిల్డ్ వర్కర్సనో, స్పెషలిస్టులనో అనాలి.

" ఈ ఐడియా బాగుంది. దీన్నింకా వివిధరంగాలకు విస్తరింప జేయొచ్చు" అన్నాను సాలోచన గా.

"ఔనమ్మా-మెషిన్లున్నా పనులు చేసుకోలేనివాళ్ల కోసం నేనిది ప్రారంభిస్తే- వంటొచ్చీ చెయ్యలేని వాళ్ల కోసం ఔట్ సోర్సింగు సెంట రింకొకటి మొద లౌతోంది. దాంట్లోనూ నాకు వాటా ఉంది."

"వంటకు ఔట్ సోర్సిం గెందుకూ? టిఫిన్ సెంటర్సు న్నాయిగా?" అన్నాను.

"ఆ సెంటర్సులో ఐతే వాళ్లేం పెడితే అది తినాలి. ఇక్కడలా కాదు" అంది లక్ష్మి.

ఊరి మొత్తానికి కావాల్సిన వెజిటేరియన్ మెనూ తీసుకుంటే-నిత్య వాడకంలో ఉండే వంటకాలు యాభై రకాలకు మించవట. వాటిని తయారు చేయడానికి ఊళ్లో కొందరు స్పెషలిస్టులకి కంట్రాక్టు ఇస్తారట. ఎవరి మెనూతో వాళ్లు భోజనం ఆర్డరిస్తే- కంపెనీ ఆ మెనూలోని వంటకాలు సేకరించి భోజనం సప్లై చేస్తుందిట. ఈ పద్ధతిలో ఒకే ఇంట్లో నలుగురు సభ్యులు, ఒకే సమయంలో నాలుగు రకాల ఐటమ్స్‌తో భోంచేయొచ్చుట. ఇది సక్సెస్ ఐతే నాన్-వెజ్‌కీ ఎక్స్‌టెండ్ చేస్తారట.

"మీకు నచ్చితే వచ్చే నెల నుంచి మీ ఇంట్లో ఔట్ సోర్సింగ్ పద్ధతి మొదలెడదాం" అంది లక్ష్మి.

"నేను నచ్చలేదంటే?"

"ఇప్పటికే నాకు నలభైమంది కస్టమర్సు దొరికారమ్మా! ఇంకా చాలా మంది వాకబు చేస్తున్నారు. నేను చెప్పిన రేట్సు ఫస్టు కస్టమర్సుకి ప్రత్యేకం. ఈ వేళ ఒప్పుకునేవాళ్ల కివే రేట్సు ఏడాది దాకా వర్తిస్తాయి. ఆ పైన

మీ ఇష్టమమ్మా!"

నేను వెంటనే ఒప్పేసుకుని, "నీది చాలా గట్టి బుర్ర. మా ఇళ్లలో పుట్టుంటే ఈ పాటికి అంబానీలని మించిపోయేదానివి" అన్నాను మెప్పుకోలుగా.

"మీ ఇంట్లో పుట్టకపోయినా నాకీ అవకాశమొచ్చింది-మీ సర్టిఫికెట్ వల్లనే కదమ్మా! అందుకే మీకీ రోజు ట్రయిల్సు చూపించాను. మిగతావాళ్లకి ట్రయిల్సు లేవు. నోటి మాటే!" అనేసి వెళ్లిపోయింది లక్ష్మి.

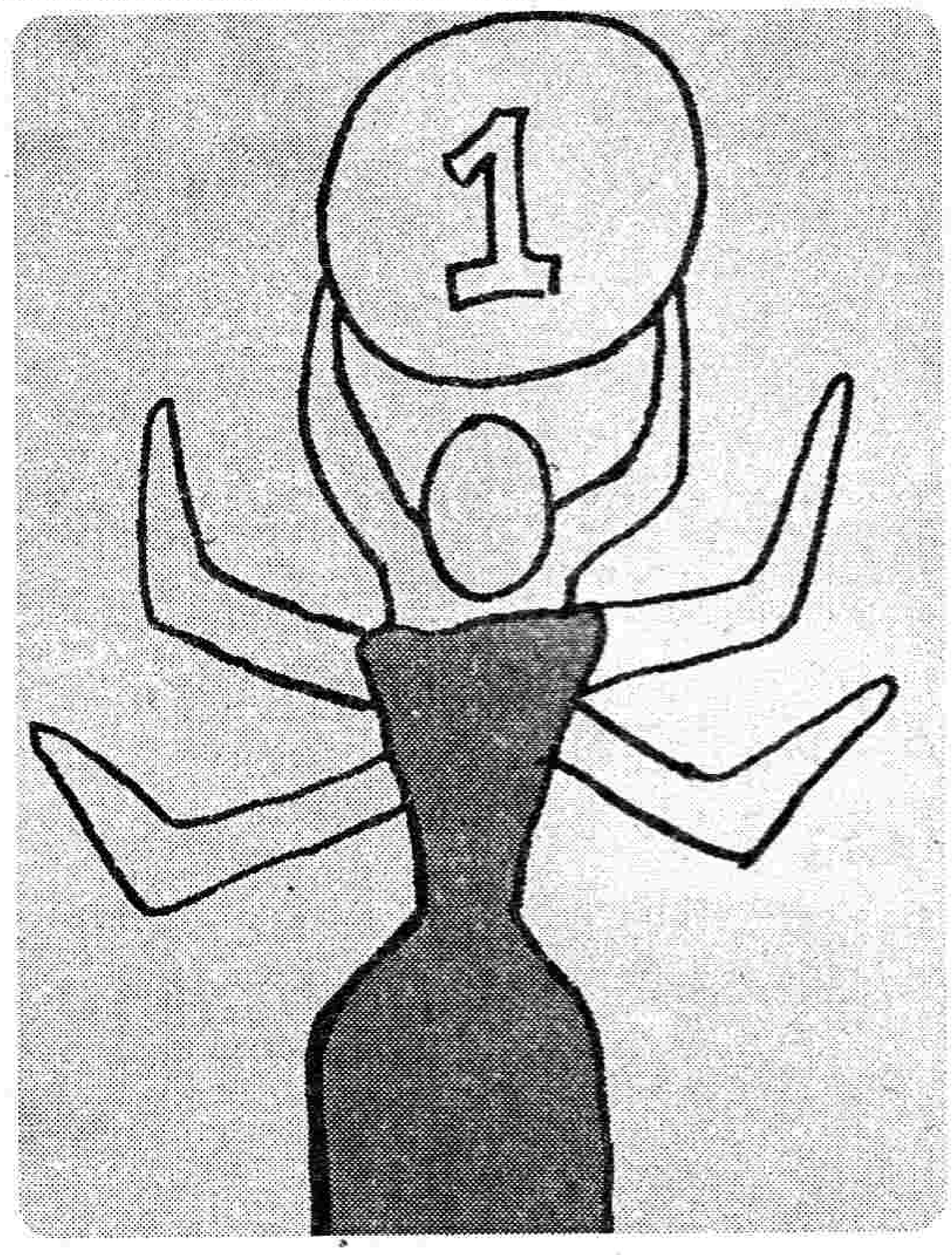

నేనూ చాలా ఎక్సైటయ్యాను. ఆయనకిదంతా చెబితే, "ఇది వరకు దాని జీతం పదో పరకో పెంచితే సరిపోయేది. కానీ లక్ష్మి ఇప్పుడు ప్రతి పనికీ ఇంతంటూ రేట్లు ఫిక్సు చేసింది. ప్రతి పనికీ రేటు పెరిగితే-లాంగ్ రన్‌లో మనం దోపిడీ ఐపోతామేమో కాస్త ఆలోచించు" అంటూ హెచ్చరించారాయన.

"ఎప్పుడు దోపిడీ అనిపిస్తే అప్పుడే వద్దంటాం. మనమేం కంట్రాక్టు రాయడం లేదు కదా!" అన్నాను.

ఈ విశేషాలన్నీ టెలీ కాన్ఫరెన్సులో పిల్లలతో పంచుకున్నాం.

"ఔట్ సోర్సింగ్ చాలా గొప్ప కాన్సెప్టే కానీ ఎక్కడో తేడా ఉంది. మనవాళ్ల సేవల్ని వీదేశాల్లో ఉన్నవాళ్లు మెచ్చుకుంటున్నారు. స్వదేశానికి వెనక్కెళ్లినవారు ఏవగించుకుంటున్నారు. మరి స్వదేశంలో స్వదేశీయులకు లభించే సేవలెందుకు మెరుగ్గా ఉండడం లేదో కారణం తెలియదు" అన్నాడు అబ్బాయి.

"నేను చెప్పగలను. స్వదేశీయులకు ప్రొటెస్టు చేయడం రాదు. అందుకని స్వదేశీయుల సేవ కుద్దేశించిన ఉద్యోగాలు -ప్రతిభ కంటే సర్టిఫికెట్లకే ప్రాధాన్యా న్నిస్తాయి. అమ్మనే తీసుకో-తనకే మాత్రమూ నచ్చని లక్ష్మిని ఆకాశానికెత్తేస్తూ సర్టిఫికెట్టిచ్చింది. ఆ సర్టిఫికెట్టే లక్ష్మికి బ్రతుకు తెరువైంది. లక్ష్మి సేవల్లో తేడా వస్తే ఆ బాధ్యత అమ్మది. అమ్మలాంటి వాళ్లది" అంది అమ్మాయి.

"నేను దాని సేవకు కాదు, ప్రతిభకు సరిఫికెట్టిచ్చాను. చూస్తూండు-లక్ష్మికి నేను సర్టిఫికెట్టి చ్చినందుకు మనమంతా గర్వపడాల్సిన రోజొస్తుంది" అన్నాను.

నా మాట నిజమైంది. రెండు నెల్ల తర్వాత లక్ష్మి సర్వీసుని శ్రీవారే తెగ పొగిడారు.

ఆ తర్వాత నెల్లాళ్లకు షేర్లకు డీమాట్ ఆకౌంట్సు నడిపే కొన్ని సంస్థలు, బ్యాంకులపై-ఓ ప్రముఖ కంపెనీ పబ్లిక్ ఇష్యూ విషయంలో గడబిడ చేశాయన్న ఆరోపణ వచ్చింది. స్టాక్ మార్కెట్‌ని అదుపు చేసే సెబీ సంస్థ, ఆ సంస్థల్లో షేర్ అకౌంట్లను నిషేధించింది. అందువల్ల మేమిప్పుడు కొత్త బ్యాంకులో డీమాట్ ఆకౌంట్సు ఓపెన్ చేసి-మా షేర్లనక్కడికి మార్చుకోవాల్సొచ్చింది.

పని మీద ఒక రోజున నేనూ, శ్రీవారూ బాగా పేరున్న ఓ ప్రయివేట్ బ్యాంకు కెళ్లాం. అక్కడ కౌంటర్లో మనిషి, "డీమాట్ అకౌంట్ ఓపెనింగుకి చాలా ఫారాలు నింపాలి. చిన్న అక్షరం కూడా తప్పుండకూడదు. మా ఉద్యోగుల సమయం, మీ సమయం, మీ సమయం ఎంతో విలువైనదన్న ఉద్దేశ్యంతో డీమాట్ ఆకౌంట్ ఓపెనింగు పనిని ఔట్ సోర్సింగు కిచ్చాం. ఫోన్లో చెబితే పోయేదానికి మీరు అనవసరంగా ఇక్కడికొచ్చారు. రేపు ఓ మనిషి ఫారాలతో సహా మీ ఇంటికొచ్చి అన్ని ఫార్మాలిటిసూ పూర్తి చేస్తాడు" అన్నాడు.

అక్కణ్ణించి బయటకొచ్చాక, "మన దేశంలో సమర్థులకు లోటు లేదు. ఔట్ సోర్సింగ్ వల్ల అలాంటివా రందరికీ అవకాశ మొస్తోంది. అనుభవంలేని లక్ష్మి కూడా ఔట్ సోర్సింగ్‌తో తన సేవల నెంతో గొప్పగా మెరుగు పరిచిందంటే-మరి అంతర్జాతీయ ప్రఖ్యాతి గాంచిన ఈ ప్రైవేట్ బ్యాంక్ సేవ లింకెంత గొప్పగా ఉంటాయో ఊహించలేకపోతున్నాను" అన్నారు శ్రీవారు ఉత్సాహంగా.

మర్నాడు ప్రైవేట్ బ్యాంకు ద్వారా ఔట్ సోర్సింగ్ ఏజంటుగా మా దంపతుల చేత డీమాట్ అకౌంట్స్ ఓపెన్ చేయించడాని కొచ్చిన వ్యక్తిని చూసి తెల్లబోయాం. అతడు సత్యం!

సత్యంలో ఏ మార్పూ లేదు. అతడు ఫారాలు ఫిల్ చేయడంలో ఎన్నో అక్షరాలు తప్పు రాస్తే-అసలు కంటే సవరణలకు మేము చేసిన సంతకాలే ఎక్కువ. ఇంకా ఒక చోట దొక చోట రాసీ, కొన్ని చోట్ల అనుమానాలొచ్చీ అతగాడు, మా ఇంటికీ, బ్యాంకుకీ మధ్య కనీసం పదిసార్లు తిరిగాడు.

శ్రీవారు సత్యాన్నేమీ అనలేక, "నీకీ ఉద్యోగం ఎలా వచ్చింది?" అనడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

విదేశీసేవలకైతే బాంకింగ్ ప్రొఫెషనల్సు రిఫెరెన్సు కావాలి కానీ, స్వదేశీసేవలకు ఎవరు సర్టిఫికెట్టిచ్చినా సరిపోతుందట. తెలిసినవారెవ్వరూ సర్టిఫికెట్టివ్వక సత్యం మా వారి నాశ్రయించి సర్టిఫికెట్టూ, ఉద్యోగమూ సంపాదించుకున్నాడు.

"ఆ కృతజ్ఞతతోనే మీ డీమాట్ ఆకౌంట్స్ పని నేను తీసుకున్నాను సార్!" అన్నప్పుడు, కృతజ్ఞత సత్యం కళ్లలోనూ కనిపించింది.

సత్యాని కుద్యోగమిచ్చిన ఆ ఔట్ సోర్సింగ్ కంపెనీ భవిష్యత్తుని తల్చుకునేమో-శ్రీవారూ భారంగా నిట్టూర్చి, "పని పూర్తయినట్లేనా-మళ్లీ వస్తావా?" అన్నారు.

సత్యం నవ్వి, "మళ్లీ వస్తే ఆ వచ్చేది మీ ఋణం తీర్చుకునేందుకే సార్! మీ క్కావలసిన వాళ్లెవరికైనా మా కంపెనీలో ఉద్యోగం కావాలంటే- నా రిఫరెన్సు చాలని గుర్తుంచుకోండి సార్!" అని వెళ్లిపోయాడు. ●

"మీకు నచ్చితే వచ్చే నెల నుంచి మీ ఇంట్లో ఔట్ సోర్సింగ్ పద్ధతి మొదలెడదాం" అంది లక్ష్మి. "నేను నచ్చలేదంటే?" "ఇప్పటికే నాకు నలభైమంది కస్టమర్సు దొరికారమ్మా! ఇంకా చాలా మంది వాకబు చేస్తున్నారు. నేను చెప్పిన రేట్సు ఫస్టు కస్టమర్సుకి ప్రత్యేకం.